Se wanna kawwal mees wõttis neid sõbra ja lahke melega wasto, ja wiis neid seddamaid lauda istma; sest mis ial weel sõgide ja jogide polest linnast leiti sai ruttoga sinna todud, et nemmad Petsenegi üllemid rohkeste ja ausaste woiksid ülles piddada. Jabba sestki sai abbi. Petsenegid pannid sidda paljo immeks; nemmad ollid arwanud, hobis teist asja nähha sada- ja wata! neile panti selge maiuse road ette, ja rahwast näggid nemmad ennaste ümber rõõmsa ja lahke melega seiswad. Agga kui wanna mees neid pärrast sõki kaewude jure wiis, mis täis puttro ja mõddo ollid ja neile ilma kutlemisseta jättustadi, et need immelikkud hallikad keik sedda linna rohkeste toitaksid ja et selle pärrast Pelgorodi rahwast ialgi nälja läbbi ei woi ärra woita; siis karjusid nemmad immetsemisse pärrast. Et nemmad rummalad ja usinad ollid, keik uskma, arwasid nemmad keik tõssi ollewad, ja wanna mees kinnitas neid weel ennam neid usso sees nüüd läksid nemmad selle kindla usoga. Et Pelgorodi rahwast nälja läbbi ei woi ärra wotta, omma rahwa jure taggasi ja need ei julgend sest sannagi kaksite mõttelda mes nende üllemad juttustasid, missuguséd immelikkud kaewad seäl linnal olnud, ja kui rohkeste rahwal sũa ja jua on. Nemmad jätsid linna kinni pannemist mahha ja Pelgorodi sai selle wanna mehhe targa ja kawwala nou läbbi ärra peästetud. Nenda woitis Wanna tark kawwalus Petsenegi rahwa rummalust ja tuima meelt ärra.

Tark Pimme.

Ühhe pimmedal ollid sadda rubla rahha, mis ta õsel ühhe aeda sallaja olli mahha pannud üks naber, kes sedda nusutama läks, leidis temma rahha, ja wiis sedda ärra. Se pimme läks jälle teisel õsel ümberkaudo katsumas, et ta piddi omma rahha ärra wotma, agga temma leidis tühja asset. Olleks se nüüd teine olnud, siis olleks ta mitte üks päinis sedda keikidele kaeband, waid ka omma kahjo keikide ette awwalikkuks teinud. Se pimme olli agga waid, ja ei lausund mitte